

Czytania: Hbr 10, 1-10; Ps 40 (39), 2ab i 4ab. 7-8a. 10. 11; Aklamacja Mt 11, 25; Ewangelia Mk 3, 31-35

Dzisiaj autor listu do Hebrajczyków wraca do tematu ofiar za grzechy w starym prawie i ofiarę jaką złożył Jezus Chrystus. Porównuje on ich moc i skuteczność, mówi, że: „Prawo nie może udoskonalić tych, którzy przystępują do Boga”. Składanie ofiar ze zwierząt czy pokarmów nie udoskonala człowieka wewnątrznie, nie oczyszcza w pełni, nie usuwa grzechów. Dlatego ofiary te w starożytnym Izraelu musiały być ponawiane. Był to pewien rytuał, ale nie wydoskonalał on człowieka wewnątrznie, była to bardziej prośba o przebaczenie. Autor listu odwołuje się do Chrystusa i do słów z Psalmu 40, do Chrystusa, który przez doskonałe wypełnienie woli Bożej złożył ze swojego ciała ofiarę za grzechy wszystkich, ofiarę doskonałą. Chrystus ustanawia nową ofiarę, przez którą jesteśmy oczyszczeni, uświęceni i uzdolnieni to tego, aby zbliżyć się do Boga. Chrystus daje nam też wzór postępowania. Polega to na tym, żeby zamiast składania ofiar ze zwierząt czy pokarmów złożyć ofiarę życia, tzn. aby w życiu szukać i kierować się wolą Bożą, bo to nas oczyszcza i przyprowadza do Boga. Tak jak Chrystus: „oto idę, aby spełnić wolę Twoją”, trzeba ofiarować się pełniąc wolę Bożą, dokądkolwiek ona nas zaprowadzi. W tym samym Psalmie 40,9, psalmista mówi: „Jest moją radością, mój Boże, czynić Twoją wolę, a Prawo Twoje mieszka w moim sercu”. Psalmista nieświadomie mówi o Chrystusie, ale też zachęca nas do takiej postawy. Aby z radością szukać i czynić wolę Bożą i odkrywać Prawo w sercu, a to prawo to prawo miłości, o którym mówił Jezus. Pan Bóg nie wymaga już dawnych starotestamentalnych ofiar za grzechy, ale trzeba złożyć ufność w Bogu, że On o nas się troszczy i nas prowadzi, że On jest wspomóżycielem i wybawcą.

O tym jest też dzisiejsza Ewangelia. Pytamy: kto jest najbliższy Chrystusowi? Nie ci, którzy go znają od urodzenia, ale ten kto pełni wolę Bożą. A tą wolą Bożą jest życie przykazaniem miłości Boga i bliźniego, życie według przykazań i dostrzeganie i wypełnianie tego do czego Pan Bóg nas pociąga.

Prośmy Boga abyśmy potrafili żyć Jego miłością i potrafili rozpoznawać do czego nas zaprasza i ku czemu nas prowadzi.

o. Wiesław Jonczyk SJ